

Пролісок (прогулянка до гаю)

Підготувала вихователь КДНЗ «Ромашка» Швець Т.О.

Старша підготовча група

**З ясними днями, лагідними сонячними
промінцями,
переливами струмків, пташиним співом і,
звичайно, квітами
до нас кожного року поспішає весна.**

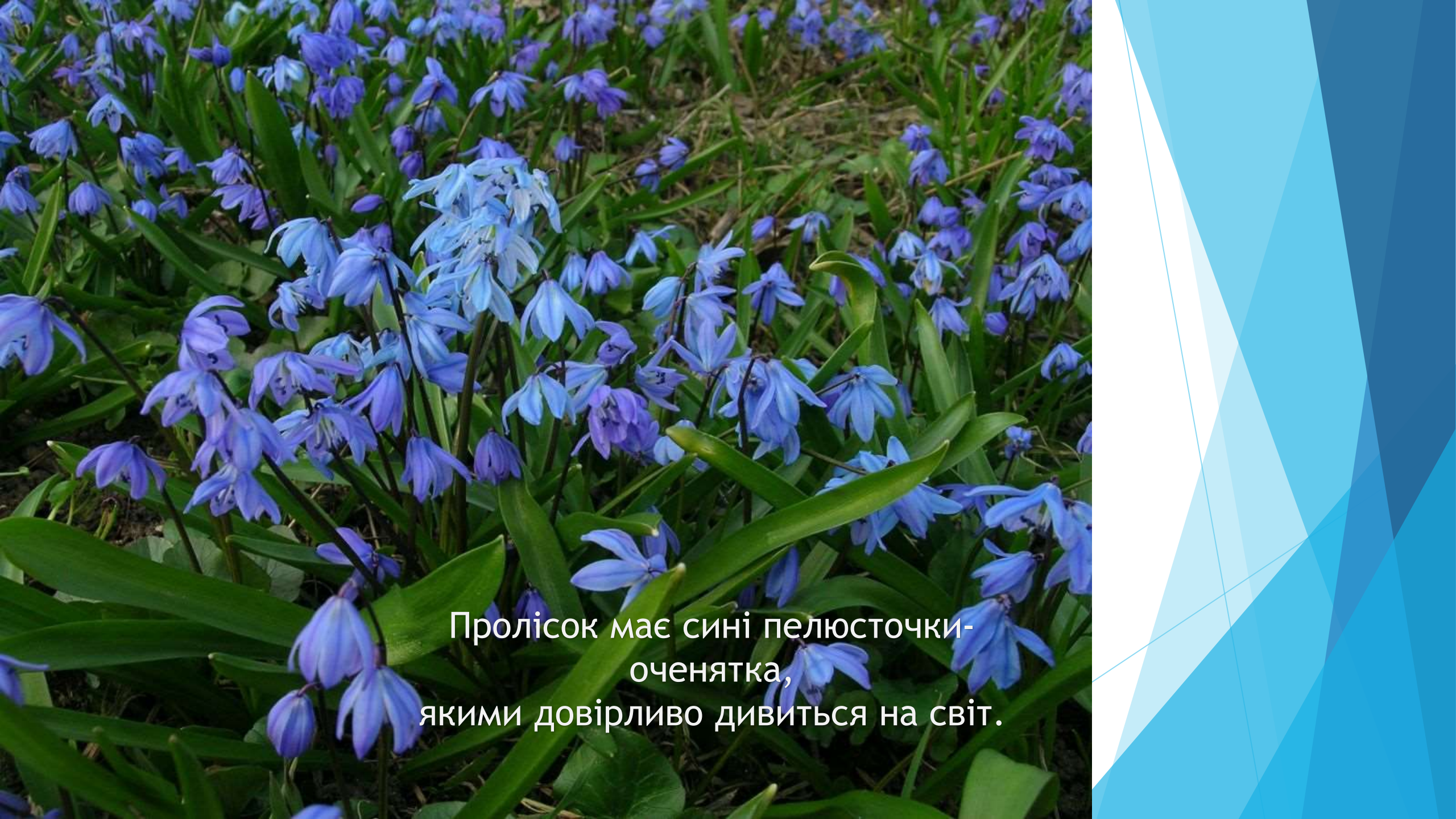

Спочатку вона дарує нам підсніжники,
які мають колір снігу,
І тому, мабуть, його не бояться.

Потім настає час пролісків, які з'являються трохи згодом,
Коли сонечко трішки попрацює і зігріє землю.

Пролісок має сині пелюсточки-
оченятка,
якими довірливо дивиться на світ.

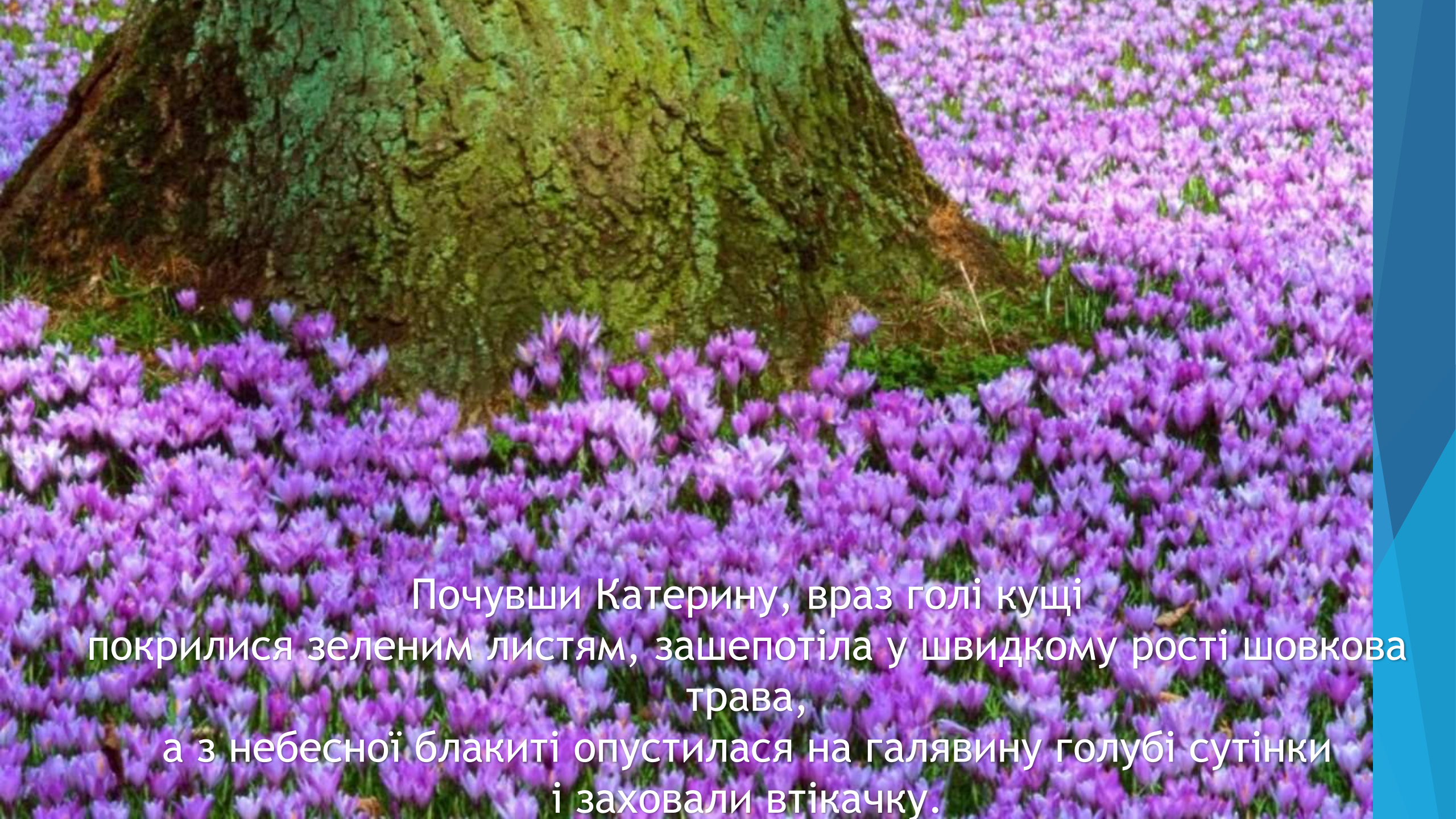

Про походження проліска існує легенда.
Давно то було. Тікала з турецької неволі українська дівчинка Катерина.
Султан, дізнавшись про її втечу, викликав загін яничар і велів
живою чи мертвою повернути втікачку.

Довго блукала Катерина, а діставшись рідних країв, знесилена,
опустилася на землю. Раптом почула крики яничар і почала
благати
Матінку-землю її сховати.

Почувши Катерину, враз голі кущі
покрилися зеленим листям, зашепотіла у швидкому рості шовкова
трава,
а з небесної блакиті опустилася на галявину голубі сутінки
і заховали втікачку.

A photograph of a forest floor covered with blue snowdrops. The flowers are in various stages of bloom, with some fully open and others as buds. The background shows a dense forest of bare trees, suggesting a late winter or early spring setting. The lighting is soft and diffused, typical of an overcast day.

З тих пір, говорить легенда, там, де опустився блакитний туман,
з'являються на лісових галявинах весняні квіти кольору
вечірнього неба.